

THÁNG 9: ĐỨC MARIA, SINH NHẬT. (08.09)

ĐỨC MARIA, SÂU BI. (15.09)

Tin Mừng: Ga 19, 25-27

"Bà mẹ hiền nhìn xem nỗi khổ hình của người con chí thánh mà đau lòng thốn thức tâm can"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, đứng gần thập giá Chúa Giêsu có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Maria vợ ông Clô-pas, và Maria Ma-đa-lê-na. Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giêsu thưa cùng Mẹ rằng: "Thưa Bà, này là Con Bà". Rồi Người lại nói với môn đệ: "Này là Mẹ con". Và từ giờ ấy, môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình. Đó là lời Chúa.

Hoặc đọc:

Lc 2, 33-35 *"Một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà"*.

Mt 1, 1-16. 18-23 *"Bà đã thụ thai bởi phép Đức Chúa Thánh Thần"*.

Tháng 9, Giáo Hội kính nhớ hai ngày lễ kính Đức Mẹ. Chúng ta sẽ suy niệm về một ngày lễ là Lễ Đức Mẹ Sầu Bi. Có 2 ý tưởng để suy niệm hôm nay:

1. Nỗi khổ đau của Mẹ Maria.

Theo lịch phụng vụ, Giáo hội cử hành lễ Đức Mẹ Sầu Bi sau ngày lễ Suy Tôn Thánh Giá. Nói một cách khác, Thánh Giá gắn liền với cuộc đời của Mẹ Maria. Kể từ lời "xin vâng" khi nghe Thiên thần truyền tin, Mẹ Maria đã bắt đầu đón nhận nỗi khổ đau và đón nhận Thánh Giá không ngừng nghỉ cho mãi tới ngày hôm nay. Nỗi đau này và Thánh Giá này đã chi phối toàn cuộc sống của Mẹ cả thể xác và tâm hồn.

Trong vai trò của một người Mẹ, Mẹ Maria liên đới với Người Con mà Mẹ đã cưu mang khi nhận lời làm Mẹ đẻ Người Con ấy Nhập Thể làm người. Mẹ Maria cảm nhận và đồng hành với Người Con qua mọi thăng trầm của cuộc sống từ lúc mới sinh cho đến khi tắt hơi thở cuối cùng. Chỉ có người làm mẹ mới hiểu thấu nỗi đau khi chứng kiến Người Con mình đã sinh ra bị phản bội, bị chống đối, bị bắt bớ, đánh đập, hành hạ, sỉ nhục và giết chết... trên thập tự giá.

Người Con Giê-su của Mẹ bị giết chết không phải là tình cờ hoặc ngẫu nhiên hoặc do thù nghịch, nhưng là một chương trình của Thiên Chúa. Chương trình cứu độ toàn thể nhân loại. Chúa Giê-su đã nhận lãnh một sứ vụ lớn lao và quan trọng để giải thoát nhân loại khỏi ách nô lệ tội lỗi và sự chết. Mẹ Maria đã đồng hành với Chúa Giê-su trong chương trình này và vì vậy, Mẹ cũng chịu những nỗi khổ đau mà Chúa Giê-su đã trải qua. Khi chúng ta nghe lời tiên báo của ông Si-mê-on báo cho Mẹ biết lúc dâng Người Con vào Đền Thánh, chúng ta cũng chỉ hình dung ra đó là những nỗi khổ đau thật khủng khiếp. Nhưng chúng ta không cảm nhận được mức độ đau khổ Mẹ phải trải qua như thế nào. Nếu chúng ta cảm nhận được, chúng ta đã không tiếp tục phạm tội. Vì mỗi lần phạm tội, chúng ta lại tiếp tục gây ra nỗi khổ đau cho Người Con và cho chính Mẹ. Trong thực tế, chúng ta vẫn đang tiếp tục phạm tội, những tội nặng và cả những tội nhẹ.

Sự chia rẽ của chúng ta với nhau trong gia đình, cộng đoàn, cũng là nỗi khổ đau của người Mẹ thiên quốc. Bởi vì khi thánh Gioan được trao phó cho Mẹ, Mẹ đã trở thành Mẹ của mỗi người chúng ta.

2. Nỗi khổ đau của chúng ta.

Nếu Thánh Giá gắn liền với cuộc đời của Mẹ Maria, thì Thánh Giá cũng gắn liền với cuộc sống của mỗi người chúng ta. Mẹ đã trở thành Mẹ của chúng ta khi được Chúa Giê-su trần trời trước giờ hấp hối. Nói một cách khác, theo Chúa Giê-su Ki-tô, chúng ta đón nhận Thánh Giá mỗi ngày trong ý nghĩa chúng ta đón nhận những hy sinh vất vả hàng ngày và dâng lên Thiên Chúa như của lễ tạ ơn và tạ tội. Một câu hỏi đặt ra là: nỗi đau của Mẹ Maria và nỗi đau của chúng ta giống nhau và khác nhau thế nào?

Nỗi đau của chúng ta giống nỗi đau của Mẹ Maria ở chỗ, chúng ta cùng với Mẹ theo Chúa Giê-su và cùng vác thánh giá của mình mỗi ngày theo ý Chúa. Thánh giá hàng ngày có thể là những bệnh tật, tuổi tác, buồn phiền chán nản... chúng ta đón nhận mà không cảm râm, không phản kháng, không trách cứ, không than van... chúng ta đón nhận với lời tạ ơn và với ý hướng đền vì những lỗi lầm đã gây ra, xúc phạm đến Lòng Thương Xót Chúa, xúc phạm đến phẩm giá, danh dự của anh chị em.

Nỗi khổ đau của chúng ta khác với nỗi khổ đau của Mẹ Maria ở chỗ, chúng ta vô tình hoặc cố ý gây ra nỗi đau khổ cho người khác, như làm thiệt hại cho ai về vật chất hoặc tinh thần, như một lời vu khống, đổ vạ cáo gian, có mà nói không, không mà nói có, có bé xé ra to, có ít xít ra nhiều, nói những lời nguyên rủa, cay độc, loại trừ nhau, không tha thứ, không chấp nhận... Và sự khác biệt nữa với nỗi khổ đau của Mẹ Maria, là chúng ta không chấp nhận những gì mình đang có, những gì mình đang là, khi so sánh với người khác. Thậm chí, không chấp nhận ý Chúa vì không tin rằng, Chúa có thể để xảy ra như vậy... Nói cách khác, là mình tự làm khổ mình rồi đổ lỗi cho người khác và có khi cho rằng Chúa... phạt. Đây là nỗi khổ “vô phúc” vì chính mình gây ra cho mình.

Tóm lại, đã có ý tưởng cho rằng: “Đời là bể khổ.” Muốn thoát khỏi bể khổ, thì cần phải thoát ra khỏi cuộc đời này. Thiên Chúa muốn con người được sống và sống dồi dào. (Ga. 10:10). Giáo hội không cổ võ cho sự đau khổ, nhưng chấp nhận nó. Ngay từ đầu, con người đã đánh mất niềm hạnh phúc vĩnh cửu và sự sống đời đời khi phạm tội phản nghịch cùng Thiên Chúa. Chúa Giê-su vào trần gian để sống kiếp con người. Một kiếp sống đầy tràn nỗi khổ đau để thực hiện một sứ vụ lớn lao và quan trọng. Ngài chấp nhận nỗi khổ đau và thăng hoa nó. Để giải thoát con người khỏi nỗi khổ là tội lỗi và sự chết.

Từ tạo thiên lập địa, nỗi khổ đau vây bủa xung quanh cuộc sống của con người và cuối cùng dẫn con người đến sự chết. Khi con người dùng tự do chọn sự bất tuân, con người đã phạm tội, nên nỗi khổ đau và sự chết xuất hiện. Bởi vì, tiền công (*phần thưởng*) của tội lỗi là sự chết. (Rm. 6:23). Đi theo Chúa Giê-su và Mẹ Maria, chúng ta chấp nhận Thánh Giá hàng ngày và dâng lên Thiên Chúa lời tạ ơn và tạ tội vì những điều chúng ta làm phiền lòng Thiên Chúa và phiền lòng nhau. Hành động này giúp chúng ta làm hài lòng Thiên Chúa, vui lòng Mẹ Maria và nâng đỡ nỗi khổ đau của nhau trong kiếp người khi còn sống ở trần gian này. Xin Mẹ Maria giúp chúng ta hành động. Để chúng ta không cố tình xúc phạm đến Thiên Chúa, không tiếp tục làm cho Mẹ buồn phiền, và gây khổ đau cho nhau.